

Нено в Троян. Левски отменил решението на комитетите и тръгнал сам да се яви пред казаните чорбаджии да им поиска пари и да ги предупреди да не бъркат на народното дяло. В Ловеч чорбаджи Денчо отсъствувал (бил на сбора в Троянския манастир), та Левски решил без него да земе, щото му трябвало, но постъпката на апостола се побъркала от слугата на Денча чорбаджи; последния го зел за хайдутин, хванал го за яката, па почнал да вика полицията. За да се измъкне апостола от здравата ръка на чорбаджийския слуга Колю и да не падне в ръцете на полицията, той бил принуден да го промуши смъртоносно с камата си в гърдите и мигновено да изчезне. До колкото се знае, това е едничкото убийство над българин, извършено неволно от Левски. В тия времена са станали още 2 убийства¹⁾, но дали те са комитетски и със знанието и одобрението на Левски, това наизрядно не се знае.

Привеждаме тия примери да докажем, че Левски, въпреки грамадните права, които имал по силата на даденото му пълномощие, да произнася присъди и да налага смъртни наказания, много рядко е прибегвал до тях. Защо? Защото е бил лагородна душа, защото е вярвал, че с убеждения и с добро обхождане се печелят повече и по-сигурни приятели и съчувственици за дялото и

¹⁾ Убийството на Козлу чорбаджи в Лясковец и Стоян Янев в Русе.